

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (94). TÈXTIL (21). ELS HUMET.

Per trobar els orígens dels Humet, fabricants terrassencs, haurem de recular fins el 1841, en què els germans Humet Mañosa es traslladen a Terrassa des de Castellar del Vallès, població de la qual eren nadius. Es tractava d'en Josep, el petit dels germans, l'Esteve, el mitjà, que es casà amb Marciala Lluís i Dinarès, germana de Sebastià i Josep Lluís, fabricants olesans establerts a Terrassa, i en Marc, el més gran dels tres, que arribà a Terrassa als 29 anys amb la seva muller, la també castellarenca Francesca Rocabert. Marc Humet i Mañosa muntà una filatura de llana que anà ampliant i canviant d'emplaçament fins a situar-la al vapor Magí Solà de la carretera de Montcada, amb un nombre de pues que superà el miler.

La família Humet Rocabert devia tenir bones relacions socials, ja que casà els fills amb fills de l'alta societat terrassenca. La Dolors, l'única noia, esposà el fabricant Antoni Garcia i Albí, al qual ja vam dedicar una separata. Un altre fill, Josep, que era soci de la filatura Daniel Ubach i Cia., es casà amb Teresa Cots i Buixell, germana de l'important fabricant Josep Cots, soci de Cots Ubach i Cia. Els Humet Cots són una branca que estudiarem en una altra ocasió. Un altre fill Humet Rocabert, l'Ignasi, també filador, es casà en primeres núpcies amb Esperança Altisen i Aguiló, filla de l'industrial aprestador Joan Altisen i Salas, i en segones núpcies, amb Narcisa Julià i Xatart, vídua de Joaquim Freixa i Ubach. Ignasi Humet, que no va tenir fills amb cap de les dues esposes, va ser candidat a regidor en les eleccions municipals de 1897, però no va sortir elegit, ja que només va tenir una votació quasi testimonial. Un altre fill, en Marc, esposà Severina Muñoz. I finalment l'Esteve, el més petit dels germans Humet Rocabert, es casà amb Teresa Cortès i Prat, filla de l'antic i acreditat fabricant de draperia Josep Oriol Cortès i Boada. Teresa Cortès participà en els càrrecs directius de quasi totes les societats benèfiques de la ciutat: conferències de Sant Vicenç de Paul, Pa de Sant Antoni, Amic del Malalt, etc. També va presidir l'associació piadosa Apostolat de l'Oració.

Esteve Humet i Rocabert serà com veurem, el primer Humet que canvià la indústria de la filatura per la del teixit. Quan el 1893 el seu cunyat, Antoni Garcia Albí, se separà de la societat que tenia amb Jacint Bosch i creà Garcia i Fills, Esteve Humet serà el viatjant d'aquesta nova societat, i a més a més, en

serà nomenat apoderat. Romandrà a Garcia Fills més de deu anys, fins al setembre de 1903, en què decidirà establir-se pel seu compte amb el seu consogre, Miquel Marcet i Sabater. La societat entre Esteve Humet i Miquel Marcet s'anomenarà **Humet i Marcet**, i es dedicarà a la fabricació i venda de teixits de draperia i novetats. Establirà despatx i magatzem en el número quatre del carrer Nou, i la fàbrica amb catorze telers, a la carretera de Castellar. Uns anys després tralladà la fàbrica al vapor Sala del carrer de la Igualtat.

Humet i Marcet durarà onze anys, fins al final de 1914, en què Miquel Marcet se'n retirarà. Esteve Humet es farà càrrec de l'actiu i el passiu de la dissolta societat i continuarà el negoci amb el seu nom sol, **Esteve Humet**. A fi que l'ajudin a dirigir l'empresa, Esteve Humet atorgarà poders als seus tres fills mascles més grans, Marc, Ignasi i Josep Oriol. Els altres cinc fills quedaran al marge de la indústria.

Els germans Humet Cortés:

En Marc, teòric de teixits, que es casarà amb Assumpció Muixí. L'Ignasi, que tindrà cura de l'administració i el magatzem, serà el 1908 secretari de l'Institut Industrial i es casarà amb Carme Abelló i Samaranch, filla del serraller Josep Abelló i Bufí, sense obtenir descendència. En Josep Oriol, que serà viatjant, esposarà en primeres núpcies Josepa Palet i Bosch, filla de l'industrial rentador de llanes Joan Palet i Puig. Josepa Palet morirà el 1918 als 25 anys. Josep Oriol (a), *Pepitu*, persona de caràcter enèrgic, fou un actiu militant del carlisme terrassenc. El 1910 exercirà el càrrec de secretari del Centre Tradicionalista. A part dels teixits, Josep O. Humet creà, amb el seu cunyat Cinto Palet, una societat amb el nom de **Josep O. Humet i Cia.** per dedicar-se a la manufactura d'ordit i encolatge mecànic.

Els altres germans mascles que van quedar al marge de la indústria paterna van ser Francesc Humet, enginyer industrial, i Lluís Humet, un altre destacat carlí terrassenc que en la seva joventut va presidir el requetè terrassenc. En esclatar la Guerra Civil era director tècnic de les filatures Casacuberta i residia a Barcelona. Morí assassinat per un grup d'incontrolats el 22 d'agost de 1936. Les tres noies Humet Cortès, foren la Francesca, religiosa carmelita; la Teresa, que esposà Xavier Casals, metge de Cardona; i la Mercè, que maridà Josep Marcet i Pujol. Marcet va ser regidor de Terrassa el 1924 per nomenament governatiu de la Dictadura de Primo de Rivera. Tenia una fàbrica de cintes de cotó i seda que girava amb el nom de Successor d'Ignasi Solà, l'anterior propietari. Al final de la dècada dels vint el negoci va funcionar malament i va traslladar la residència a Barcelona, on es dedicà a altres activitats. El seu pare havia estat el primer soci d'Esteve Humet a Humet i Marcet.

Esteve Humet i Rocabert no va poder estar gaire temps al front del negoci que portava el seu nom, ja que morí el 30 de juliol de 1918, als 68 anys. La seva vídua i els fills continuaren la indústria, el seguiment de la qual farem ja en el proper butlletí.